

РЕШЕНИЕ

№ 7325

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11109** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. А. П. ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 09.10.2024г. постановено по нахд №13113/22г. на СРС, 20 състав, В ЧАСТТА МУ, с която е потвърдено наказателно постановление /НП/ №24-4332-015209 от 12.08.2022г. на Началник група към отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с което на П. за това, че на 02.08.22г. около 14,32ч. в [населено място], по бул.Ч. връх управлява л.а. с [рег.номер на МПС] /собственост на В. Х./ при проверка преди кръстовището на ул.П. К. отказва да бъде изпробван за наркотични вещества и техните аналози с техническо средство "Дрегер" фаб.№ARLN 0103, с издаден талон за медицинско изследване №0006125 за ВМА и връчени 7 бр. халогенни стикери, не е дал кръвна проба, с което е нарушил чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата ЗДвП/ и на основание чл.173, ал.3 пр.2-ро му е наложено наказание „глоба“ от 2000лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 месеца. Също на основание чл.29а от ЗАНН е приспаднало от наложеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“ времето, през което П. е лишен фактически от него с отнетото СУМПС и КТ към същото както и с решението е отменено НП в частта за отнетите 12 контролни точки, като в тази част няма касационна жалба, поради което НП не е

предмет на спора.

По изложените в касационната жалба доводи- се моли да се уважи същата като се отмени обжалваното решение, ведно с потвърденото НП. Визира се, че СРС е съобразил посочените в жалбата съществени процесуални нарушения. Твърди се, че има несъответствие между описаната фактическа обстановка и правната квалификация. Допълва се, че не е посочена изчерпателно фактическата обстановка като не е ясно от фактическа страна в какво се изразява изпълнителното деяние. Това е довело до нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. С оглед изложеното – се моли да се уважи касационната жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но поддържа жалбата си с писмено становище, депозирано за заседание от адв.Т.. Претендира разноси.

Ответникът също не се представлява, но по писмени бележки от юрк.М. – оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Прокурорът от СГП предлага да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е неоснователна като за да достигне до изложения извод, съставът съобрази следното:

С НП е наложена глоба и лишаване от право на М. А. П. за това, че около 14,32ч. в [населено място], по бул.Ч. връх управлява л.а. с [рег.номер на МПС] /собственост на В. Х./ и при проверка преди кръстовището на ул.П. К. отказва да бъде изпробван за наркотични вещества и техните аналози с техническо средство "Дрегер" фаб.№ARLN 0103, с издаден талон за медицинско изследване №0006125 за ВМА и връчени 7 бр. халогенни стикери, както и не е дал кръвна проба, с което е нарушил чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

За да потвърди НП в посочената част СРС се е позовал на събраните по делото доказателства. Посочил е, че актосъставителят не е очевиден, а е съставил АУАН въз основа на данни от колегите си, които обаче са очевидци и са спрели за проверка водача. Същите са възприели отказа му да бъде тестван по посочените начини. Очевидец е свидетелят Р. С., изготвил докладната записка.

Въз основа на изложеното и представените заповеди за компетентност –СРС е направил извода, че НП е постановено от надлежно орган, както и актосъставителят е имал правото да състави АУАН, в производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива, като деянието по същество е доказано. По същество е описано, че първо полицаите са се легитимирали, след което са започнали проверката. Водачът е заявил, че е употребил „метадон“, поради което от проверяващите е поискано съдействие от ПП-СДВР. На място се отзовал мл.контрольор Д., който предложил да тества водача с дрегер, съответно П. отказал и полицаи К. отразил посоченото обстоятелство в протокола. След отказа е предоставен талон за медицинско изследване във ВМА, връчен на лицето на 02.08.2022г. в 15.00ч.

с указание до 35 минути да отиде в медицинското заведение и да даде кръвна проба, което не е направено, поради което е съставен АУАН, връчен при отказ, които е удостоверен със подписа на свидетеля Доков.

Касационният състав напълно споделя отразената фактическа обстановка от СРС. Въз основа на установената и безспорна фактическа обстановка СРС е направил законосъобразни изводи за извършено нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП. Изложени са и съображения защо не следва да намери приложение чл.28 от ЗАНН, Няма непълнота и неяснота относно фактическата обстановка, както и относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, какъвто довод се прави от касатора. Тези възражения са бланкетни и несъстоятелни. Фактическият състав е посочен в правната норма, както и какво е изпълнителното деяние, състоящо се в отказ да се тества лицето, както с дрегер, така и да даде кръвна проба. Налице са и двата елемента, които не са оспорени от дееца към момента на съставянето на АУАН и НП. Впоследствие са били въведени с жалбата до СРС доводите, че лицето изначално не е имало качеството водач, защото е бил паркирал автомобила и е бил извън него –обстоятелства, неустановени от събраните доказателства по делото. Същите правилно са били възприети като защитна теза. Не е установено и собственикът на МПС са е бил в същото, правейки навигацията, както отново е твърдяла страната в своя защита пред СРС.

Следователно касационната жалба е неоснователна и като такава не трябва да се уважава. Съответно трябва да се уважи искането на ответника и да му се присъди юрк.възнаграждение по реда на НИПП и ЗПП от 100лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.10.2024г. постановено по нахд №13113/22г. на СРС, 20 състав, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление /НП/ №24-4332-015209 от 12.08.2022г., с което на М. А. П. ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата ЗДвП/ и на основание чл.174, ал.3 пр.2-ро му е наложено наказание „глоба“ от 2000лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 месеца.

ОСЪЖДА М. А. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати 100лв. юрисконсултско възнаграждение на СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване или протест.